

вѣрніи благадѣти, влчнїа радостн сподобнмса: тоа насъ сподобн хрѣте вжѣ, гакъ челоуѣколюбецъ.

Ѳгда прїидеши во славу, со аггльскнми снами, и сѣдешн на прѣтолѣ исе разсудѣнїа, да ма пастырю блгїи не разлучнши, пѣтї бо деннїа вѣен, разврацїени же сѣть шѣн. да не оубо еъ козлицн грѣбаго ма грѣхомъ погубнши: но деннїмъ ма сочетавъ оуцѣмъ, спаси гакъ чѣколюбецъ.

Женише, добротю краеннї паче вѣехъ челоуѣкъ, призвѣвнї насъ къ трапѣзѣ дхобнїей чертога твоегѡ, нелѣпнї мой зракъ прегрѣшенїи соклецы, причастїемъ страданїи твои хъ, и одеждею славы оукраенвъ твоеа креоты, соубѣдника свѣтла ма покажи твоегѡ црѣтвїа, гакъ милосердъ.

Слава, и нынѣ, гласъ 3:

Се тебе талантъ вѣка ввѣрѣетъ дѡше моа, страхомъ прїимн даръ, займствѡи давшемъ ти, раздаваннїицымъ, и стажи дрѣга гда, да стѣнешн ѡдеснѡю егѡ, егда прїидетъ во славу, и оуслѣшиши блженннї гласъ: вниди рабе въ радость гда твоегѡ. тоа достѡнна ма сотвори спсе заблѡднвшаго, великїа радн твоеа милостн.

Входъ со еѡлїемъ. Свѣте тихїи:

Прокїменъ, ѡсаломъ рѣа, гласъ 5: Воскрнн гдн въ покои твои, ты, и кївѡтъ стѣнн твоеа. **Стїхъ:** Помани гдн дѣда, и всю крѡтостъ егѡ. **Исхода чтенїе. Глава б.**

Сниде дщерь фараѡнова и змытнса на рѣкѣ, и рабыннї еѣ еѣа прохѡждахѣ при рѣцѣ: и видѣвшн ковчежецъ въ лѣчнцѣ, пославнн рабыню, взѣ и. Ѳверзшн сѣ же, внднтъ отрѡчѣ плачѡщесѣ въ ковчежцѣ, и пощадѣ еѣ дщерь фараѡна, и рече: ѡ дѣтїей еврїенскнхъ сїе. И з рече сестра егѡ дщери фараѡновѣ: хѡщешн ли призовѣти женѣ кормнлнцѣ ѡ еврїей, и воздонтѣ ти отрѡчѣ; И рече еѣ дщерь фараѡнова: ндн. шѣдшн же отрѡковнцѣ, и
призва